Din activitatea Consiliului Ştiinţific al UCFS

UN UTIL SCHIMB DE EXPERIENŢĂ

Cu ocazia celei de a XV-a ediţii a Campionatelor internaţionale de atletism ale R.P.R. şi a Campionatelor Europene de Volei, din dorinţa de a cunoaşte reciproc părerile şi concluziile specialiştilor în problemele pregătirii atleţilor de performanţă şi a loturilor reprezentative de volei, Consiliul Ştiinţific al UCFS împreună cu catedrele de specialitate din I.C.F. a organizat o consfătuire cu antrenorii loturilor participante la aceste campionate .

Obiectul principal al discuţiilor l-a constituit problema planificării formei sportive. Iată cîteva puncte dezbătute :

— în ce măsură Campionatele internaţionale de atletism ale R.P.R. au constituit un vîrf de formă sportivă, considerînd că acest concurs a coincis calendaristic cu jocurile sportive internaţionale de la Tokio — 1963 şi vor coincide cu a XVIII-a ediţie a J.O. din 1964 ;

— durata formei sportive, graficul ei la atletism şi la volei ;

— raportul dintre volumul şi intensitatea lucrului în perioada pregătitoare şi competiţională a ciclului anual ;

— exerciţiile izometrice, rolul şi locul lor în antrenamentul sportivilor de performanţă ;

— dezvoltarea forţei, excluzînd exerciţiile izometrice, intensitatea şi volumul lucrului cu haltere pentru săritori într-un an de antrenamente ;

— nivelul actual de dezvoltare a voleiului ;

— adaptarea organismului sportivilor la condiţiile climaterice şi orare de la Tokio ;

— organizarea campionatelor europene de volei în viitor, aspecte pozitive şi negative ;

— conţinutul procesului de pregătire a elementelor talentate din şcoli şi din învăţămîntul universitar etc.

Discuţiile au fost interesante şi bine argumentate.

Aceste consfătuiri au constituit un util schimb de experienţă, un bun prilej de cunoaştere a concluziilor la care au ajuns specialiştii în atletism şi volei, precum şi de întărire a legăturilor de colaborare şi prietenie

A XV-a ediţie

Astăzi după-amiază, impunătorul Palat al Culturii din centrul Ploieştiului va găzdui prima rundă a întrecerii şahistelor, care îşi dispută titlul de campioană a ţării pe anul 1963. Pentru prima oară, o finală de campionat republican se desfăşoară în acest oraş. O satisfacţie în plus pentru entuziaştii şahişti ploieşteni, ai căror reprezentanţi s-au distins în anii din urmă prin rezultate înalte.

Asistăm la cea de a XV-a ediţie a campionatului republican feminin. Este de menţionat că majoritatea jucătoarelor care se întrec acum au luptat pentru întîietate şi în trecutele ediţii. Nu lipsesc ultimele trei deţinătoare ale titlului : Margareta Teodorescu (campioană în 1959), Alexandra Nicolau (1960—1961) şi Margareta Perevoznic (1962).

Cu mult interes este aşteptată evoluţia maestrei internaţionale Alexandra Nicolau care intră în competiţie la cîteva zile după succesul obţinut în turneul de la Amsterdam. Ea şi colega sa de club, Margareta Teodorescu, cîştigătoarea recentului turneu zonal din Polonia, figurează ca principale candidate la primul loc. Dar, „calculele hîrtiei" pot fi, ca deobicei, infirmate de evoluţia luptei de turneu, mai ales acum, cînd la titlul de campioană aspiră un număr mai mare de şahiste bine pregătite şi cu forţă de joc.

În cursul dimineţii de azi, la Ploieşti are loc şedinţa tehnică premergătoare, în care va fi stabilită prin tragere la sorţi ordinea concurentelor pe tabela turneului. Deocamdată, reamintim lista participantelor (ghidîndu-ne după clasamentul ediţiei precedente) : Margareta Perevoznic (C.S.M.S. Iaşi), Alexandra Nicolau, Margareta Teodorescu (ambele Unirea Bucureşti), Elisabeta Polihroniade (Spartac Buc.), Maria Pogorevici (Petrolul Ploieşti), Tereza Urzică (Sănătatea Vatra Dornei), Rodica Manolescu (Spartac Buc.), Getrude Baumstarck (Ştiinţa Timişoara), Veturia Simu (Statistica, Buc.), Rodica Reicher (Petrolul Ploieşti), Elena Răducanu (Progresul Buc.), Eleonora Gogîlca (Ştiinţa Buc.), Marieta Ionescu (Ştiinţa Iaşi), Catalina Stolnicu (C.S.O. Crişul), Emilia Chiş (Siderurgistul Galaţi), Aurora Teodorescu (Filmul Buc.).

Arbitrul principal al competiţiei este ing. Paul Diaconescu din Ploieşti.

Activitate rodnică în regiunea Banat

În regiunea Banat s-a desfăşurat în acest an o bogată activitate turistică de mase. Peste 200 000 de oameni ai muncii din oraşele şi satele regiunii au fost angrenaţi în cele aproape 1 400 de acţiuni turistice de amploare. Alţi 40 000 au participat la excursii cicloturistice, la concursuri de orientare turistică. Bănăţenii au vizitat muzeele Doftana, Peleş şi Bruckental, pitoreasca Vale a Prahovei, oraşele Hunedoara, Oneşti, Turnu Severin, litoralul Mării Negre ş.a.

Cele mai bune rezultate în angrenarea oamenilor muncii la acţiunile turistice le-au obţinut C.S.O. Timişoara (43 300 participanţi) şi C.S.O. Arad (29 000 participanţi). Dintre comisiile de turism care au desfăşurat o bună activitate notăm pe cele din asociaţiile sportive U.T.A., Vagonul, Fabrica de zahăr şi Fabrica de confecţii din Arad, Tehnometal, Justiţia şi Plastica din Timişoara.

Merită de asemenea evidenţiată munca entuziastă a celor 265 de instructori obşteşti de turism din regiunea Banat, din rîndul cărora s-au remarcat în mod deosebit Ion Arcan din Reşiţa, Valerica Coca din Caransebeş, Ion Rista, Samoilă Palak şi Elisabeta Dodu din Timişoara, Zoltan Nagy din Arad ş.a.

Din păcate nu pot fi făcute aprecieri asemănătoare şi despre activitatea comisiilor de turism ale C.S.O. Lugoj, C.S. Banatul şi consiliul raional Deta, care au manifestat lipsă de iniţiativă în popularizarea turismului şi mobilizarea oamenilor muncii în practicarea drumeţiei.

Organele UCFS şi în primul rînd consiliul regional Banat şi comisia regională de turism au datoria să se ocupe mai mult de activizarea şi îndrumarea acestor comisii, astfel încît în timpul cît a mai rămas pînă la sfîrşitul anului să reuşească şi ele să se achite cu cinste de sarcinile ce le revin

GH. CLIBA

BASCHET

După campionatul european de la Wroclaw

LOCUL 11 REFLECTĂ OARE VALOAREA ECHIPEI ROMÎNE?

Se ştie bine că baschetul este un sport mult îndrăgit în ţara noastră. De aceea, este şi normal ca activitatea, atît cea internă cît şi cea internaţională, să fie urmărită îndeaproape de zeci de mii de iubitori ai acestui sport, iar rezultatele să fie comentate cu multă pasiune, mai ales cînd este vorba de echipele noastre reprezentative, spre care în mod firesc se îndreaptă în primul rînd atenţia. Este, astfel, lesne de înţeles interesul stîrnit de evoluţia echipei romîne la ultimul campionat european masculin, precum şi nedumerirea creată ca urmare a locului sub posibilităţi obţinut (11).

In ultimul timp selecţionabilii noştri avuseseră la dispoziţie condiţii foarte bune de pregătire şi, ca urmare a acestui lucru, echipa reuşise să „prindă", în sfîrşit, un stil de joc bine definit, care îi permitea să învingă unele dificultăţi impuse de lipsa jucătorilor înalţi. In asemenea condiţiuni, toată lumea dorea — în mod justificat — din partea jucătorilor noştri fruntaşi rezultate cît mai bune la Wroclaw, precum şi un loc superior celui obţinut în ediţia anterioară, la Belgrad (locul 7).

Cu toate acestea, selecţionata noastră masculină nu a obţinut la acest al 13-lea campionat european decît locul 11. Deci, în locul saltului mult aşteptat de toţi iubitorii baschetului din ţara noastră, patru locuri mai jos în clasament (!). Cum a fost posibil acest lucru ? Pentru a vă oferi o imagine mai clară este necesar să reluăm pe scurt firul întrecerilor.

NUMAI PATRU VICTORII FAŢA DE CELE ŞAPTE OBŢINUTE LA BELGRAD

Am debutat cu un succes de răsunet. Victorie în faţa **R. S. Cehoslovace** (56—55), fostă campioană europeană, echipă care nu a lipsit mai niciodată din locurile fruntaşe ale acestei competiţii. Deşi scorul a fost strîns, cehoslovacii nu au avut conducerea în acest meci decît 4 minute ! La numai 14 ore mai tîrziu a urmat partida cu **Spania** în care timp de 30 de minute, jucătorii romîni au realizat un joc tactic remarcabil, ţinînd la respect (am condus cu 16 puncte) o formaţie plină de temperament. In continuare însă, echipa noastră nu a mai acţionat la fel de colectiv ca pînă atunci, a căutat rezolvări individuale şi nu şi-a mai putut impune tactica de joc. La acestea trebuie adăugate şi unele greşeli în conducerea jocului de către antrenor. Adversarii au sesizat această scădere nepermisă a echipei noastre, au avut o revenire puternică şi au obţinut un succes la care nimeni nu mai spera (75—70).

Indîrjiţi de această nereuşită, baschetbaliştii romîni au jucat şi mai bine în meciul următor, împotriva **Poloniei.** Ei au trebuit să lupte din răsputeri împotriva unor adversari mai înalţi, care aveau şi avantajul terenului propriu, şi au reuşit pe deplin, conducînd în repriza a doua şi cu 11 puncte. In desfăşurarea partidei au intervenit însă cîteva decizii de arbitraj discutabile, care au dezavantajat echipa noastră, mai ales prin eliminarea lui Demian pentru 5 greşeli personale, apreciate ca atare cu prea multă uşurinţă. In felul acesta, echipa a fost lipsită de singurul jucător înalt, care făcuse faţă — pe rînd — cu succes celor 3 pivoţi polonezi. Dar, chiar şi în aceste condiţii echipa poloneză nu a putut obţine decizia decît în ultimele 90 de secunde (64—60). Aşadar, în locul unui succes care ar fi schimbat complet fizionomia părţii superioare a clasamentului, o nouă înfrîngere.

A urmat meciul cu **U.R.S.S.** (54—64). Poate cel mai frumos joc făcut de echipa noastră la Wroclaw. De altfel, a fost singura formaţie care a reuşit să conducă în faţa sovieticilor la această competiţie. In această situaţie, antrenorul Gomelski l-a introdus — alături de Petrov (2.08 m) — şi pe Kruminş (2,18 m) şi, practic, nu s-a mai putut face nimic din cauza diferenţei prea mari de înălţime. Totuşi, trebuie reţinut că am pierdut repriza a II-a la numai două puncte diferenţă, lucru pe care nu l-a mai realizat nimeni — la acest campionat — în faţa echipei U.R.S.S.

In aceste 4 jocuri s-a ratat obţinerea unui rezultat excelent, care ar fi reflectat mai clar valoarea echipei romîne. Apoi, în partidele cu Franţa (59—51) şi Finlanda (69—55) s-a luptat bine, am avut superioritatea tactică şi am cîştigat sigur. Nu însă şi în ultimul meci din serie, împotriva **R. D. Germane,** echipă care nu ne este superioară. Depăşiţi de importanţa meciului (pentru că urma să decidă locul 3 în serie), crispaţi în toate acţiunile, jucătorii noştri au cedat fără nici o scuză (54—66). Un eşec în faţa **Izraelului** (47—57), care a avut în faţă o echipă total demobilizată şi, apoi, un joc frumos în faţa **Italiei** pe care am învins-o cu 85—66 (a fost cea mai severă înfrîngere a „Squadrei azzura" în acest campionat) au completat bilanţul participării noastre la această ediţie.

După cum se poate vedea, au fost victorii în faţa unor echipe cu renume (Franţa, R. S. Cehoslovacă, Italia), dar şi înfrîngeri la unele formaţii, care încă nu ne depăşesc ca valoare (Izrael, Spania, R. D. Germană). Acestea din urmă se datorează în cea mai mare măsură slabei pregătiri morale a celor mai mulţi componenţi din reprezentativa noastră. Şi, iată cum această evoluţie contradictorie ne-a dus tocmai pe locul 11 în clasamentul general.

CIFRELE VORBESC CEL MAI BINE

Cîteva tabele comparative, cu date deosebit de semnificative, ne vor da prilejul să apreciem şi mai bine comportarea jucătorilor noştri în acest campionat. In ordinea coloanelor vă vom prezenta : 1. scorul realizat de echipa noastră în prima repriză şi 2. în cea de a doua ; 3. procentajul aruncărilor din acţiune şi 4. al aruncărilor libere ; 5. numărul greşelilor personale ; 6. al recuperărilor în atac şi 7. în apărare ; 8. numărul greşelilor de tehnică. In paranteze sînt indicate cifrele realizate de adversar.

Nr. curent	R. S. Ceh.	Spania	R. P. P.	U. R. S. S.	Franţa	Finlanda	R. D. G.	Izrael	Italia
1.	24—26	44—34	34—30	28—36	35—34	28—23	27—36	26—34	34—30
2.	32—29	26—41	26—34	26—28	24—17	41—32	27—30	24—23	51—36
3.	35%(40)	37(45)	47(35)	40(33)	35(28)	51(40)	40(46)	25(38)	43(33)
4.	75%(35)	66(67)	66(67)	60(56)	70(75)	65(41)	66(64)	57(65)	83(58)
5.	21(19)	24(26)	29(27)	29(16)	24(21)	19(31)	22(16)	28(27)	20(23)
6.	5(6)	9(13)	11 (9)	3(14)	7(11)	4(7)	1(7)	7(0)	3(13)
7.	17(32)	10(13)	30(25)	22(35)	17(29)	23(12)	4(22)	15(17)	33(38)
8.	6 (11)	1(13)	8(0)	3(9)	0(4)	5(4)	5(3)	0(3)	7(13)

Ce concluzii se pot trage din aceste cifre? In primul rînd, noua apărare colectivă (combinaţia „zonă-om la om") a dat roade foarte bune, echipa noastră primind doar o singură dată într-o repriză (meciul cu Spania) mai mult de 40 de puncte. Ideea concepută este bună ca dovadă că după echipa U.R.S.S., formaţia R. P. Romîne a primit cele mai puţine puncte în acest campionat. Şi dacă în partidele cu R. D. Germană şi Spania, jucătorii noştri ar fi făcut dovada unui plus de dîrzenie, la acest capitol ei puteau primi un calificativ foarte bun. Aşadar să trecem la ATAC.

După cum am mai comentat şi în relatările meciurilor respective, jucătorii noştri au adoptat un stil de joc organizat, adecvat cel mai bine posibilităţilor de care dispun (ne referim în special la lipsa de înălţime). S-a acţionat mai mult cu blocaje şi „plecări" rapide din blocaj, urmate de pătrunderi decise pe părţile dislocate în apărarea adversă. De asemenea s-a pus accentul pe contraatacul cu 2—3 jucători. Iar atunci cînd situaţia o permitea s-au încercat acţiuni şi cu unicul nostru pivot, Demian. Atît timp cît indicaţiile au fost respectate, jocul a „curs" aproape fără cusur. Din păcate însă, disciplina tactică nu a fost menţinută permanent şi în unele perioade (partidele cu R.D.G., Izrael, finalurile cu Spania şi Franţa) eficacitatea atacului nostru a slăbit.

In ceea ce priveşte aruncările la coş, media procentajelor (39% la aruncări din acţiune şi 67% la aruncări libere) este mulţumitoare, mai ales dacă le comparăm cu cele realizate de Uniunea Sovietică, de pildă, în finala cu R. P. Polonă, pe care a cîştigat-o fără nici o emoţie (36% la aruncări din acţiune şi 46% la aruncări libere). Chiar şi în unele partide pierdute de echipa noastră (cu R. P. Polonă şi U.R.S.S.) am avut procentaje superioare adversarilor noştri. Din păcate însă, cele două echipe (cu avantajul de talie al pivoţilor) ne-au fost superioare la recuperările de la panou.

De altfel, la acest capitol, al recuperărilor la panou (a se vedea tabelul de mai sus) am stat cel mai slab. Lipsa a încă 1—2 jucători de peste 2,00 m a fost în acest sens hotărîtoare.

Să mergem însă şi mai departe. Este drept, numărul greşelilor de tehnică a scăzut simţitor faţă de trecut, ultima coloană din tabel fiind edificatoare în acest sens. Cu toate acestea mai sînt jucători (Kiss, Giurgiu, V. Gheorghe, Cîmpeanu) care, neposedînd încă o varietate de procedee în mînuirea cu uşurinţă a balonului, pasarea şi protejarea sa, au comis unele greşeli nepermise. Adăugînd la toate acestea lipsa stăpînirii de sine, o crispare nejustificată în meciurile decisive, sau momentele de totală demobilizare, de lipsă de concentrare, atunci cînd şansele pentru atingerea obiectivului propus au scăzut, vom avea aproape toate cauzele pentru care echipa noastră nu a obţinut performanţa dorită. Trebuie adăugate însă şi unele lipsuri ale antrenorului Vasile Popescu, care nu reuşeşte încă să redea jucătorilor — prin exemplu personal — calmul necesar în unele momente de derută.

In încheierea acestor consideraţii se cuvine să spunem şi cîteva cuvinte despre fiecare jucător. **Demian** — excelent în apărare, mai puţin activ în atac datorită procedeelor sale reduse, şi-a făcut datoria. Dar, el trebuie — şi poate acest lucru — să se pregătească individual cu mai multă răspundere. **Albu şi Spiridon,** care au cîştigat mult în maturitate, au fost oameni de bază ai echipei. **Cristian Popescu,** calm, relaxat, cu mult discernămînt în fiecare acţiune, a fost şi unul din bunii jucători ai formaţiei noastre. Păcat însă că din cauza unui accident, el nu a putut juca în ultimele 4 meciuri. **Nosievici,** inegal de la un meci la altul, cu unele slăbiciuni în jocul de apărare, rămîne un jucător pe care se poate conta. Aceasta însă numai dacă îşi va completa pregătirea pentru jocul în apărare şi în atac va colabora mai mult cu partenerii săi. **Nedef şi Niculescu** care au absentat perioade îndelungate de la pregătire (primul a fost selecţionat de-abia în ultima lună, iar al doilea a avut sesiune de examene) au avut comportări neconcludente în prima parte a turneului şi ceva mai bune spre sfîrşit. **Giurgiu** a avut un început bun, dar apoi a fost total dezorientat. Este lipsit de curaj în meciurile importante şi nu-şi poate înfrînge emotivitatea. **Visner şi Cîmpeanu,** buni în jocul în apărare, au adus însă un aport prea mic în atac. Ei pot progresa cu condiţia să depună un volum mai mare de muncă la antrenament. Aceleaşi lucruri se pot spune şi despre **Kiss** şi **V. Gheorghe,** care mai au destul de mult de lucrat pentru a se putea conta pe ei în echipa reprezentativă.

Fază din jocul R. P. Romînă — Finlanda, cîştigat de echipa noastră cu scorul de 69—55. De la stînga la dreapta: Albu, Pilkevara, Nosievici, M. Liimo, Ailus şi Nedef urmăresc cu emoţie traiectoria mingii la panoul nostru

In concluzie la cele spuse pînă acum, trebue să afirmăm că, în ciuda unor evidente slăbiciuni, echipa **R. P. Romîne** merita la Wroclaw un loc mai bun, pe măsura jocului prestat de baschetbaliştii noştri la această ediţie, fapt relevat de către specialiştii prezenţi acolo. Şi dacă ea nu l-a obţinut, aceasta se datoreşte mai multor cauze printre care : **lipsa de continuitate în pregătirea sportivilor ; o muncă de selecţie în cluburi şi asociaţii care nu corespunde cerinţelor actuale ale baschetului (jucători înalţi) ; rămînerea în urmă a tehnicii jucătorilor noştri fruntaşi faţă de necesităţile tactice actuale.** Toate aceste cauze trebuie să fie analizate cu toată atenţia şi răspunderea de federaţie, cluburi şi asociaţii.

ADRIAN VASILIU